

na innej podstawie, należy uznać za postępowanie, którego przedmiotem jest ważność decyzji organu tej spółki w rozumieniu art. 22 pkt 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych⁽¹⁾, co oznaczałoby, że sądy państwa członkowskiego, w którym spółka ta ma swoją siedzibę, mają w tej sprawie jurysdykcję wyłączną?

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, Dz.U. L 12, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 8 sierpnia 2007 r. — STEKO Industriemontage GmbH przeciwko Finanzamt Speyer-Germersheim

(Sprawa C-377/07)

(2007/C 283/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof (Niemcy).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: STEKO Industriemontage GmbH

Strona pozwana: Finanzamt Speyer-Germersheim

Pytania prejudycjalne

Czy art. 56 WE stoi na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, zgodnie z którym zakaz odliczania utraconego zysku, związanego z udziałami lub akcjami jednej spółki kapitałowej w innej spółce kapitałowej, wchodzi w życie wcześniej w stosunku do udziałów lub akcji w spółkach zagranicznych aniżeli do udziałów lub akcji w spółkach krajowych?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bayerischen Verwaltungsgerichtshofs (Niemcy) w dniu 10 sierpnia 2007 r. — M-K Europa GmbH & Co. KG przeciwko Stadt Regensburg

(Sprawa C-383/07)

(2007/C 283/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: M-K Europa GmbH & Co. KG

Strona pozwana: Stadt Regensburg

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przy ustalaniu, czy żywność w rozumieniu art. 1 ust. 2 rozporządzenia WE nr 258/97⁽¹⁾ „dotychczas nie był[a] w znacznym stopniu wykorzystywan[a] we Wspólnocie do spożycia przez ludzi” może mieć znaczenie okoliczność, że przywóz danej żywności na ograniczony obszar Wspólnoty (w niniejszym przypadku do San Marino) miał miejsce na krótko przed wejściem w życie rozporządzenia w dniu 15 maja 1997 r. i że była ona dostępna jedynie na tym ograniczonym obszarze?
- 2) Czy aby uznać, że żywność nie jest nową żywnością w rozumieniu art. 1 ust. 2 rozporządzenia WE nr 258/97 wystarczy ustalić, iż wszystkie składniki użyte do jej produkcji były dotychczas w znacznym stopniu wykorzystywane we Wspólnocie do spożycia przez ludzi?
- 3) Czy wykładni art. 1 ust. 2 lit. d) rozporządzenia WE nr 258/97 należy dokonywać tak zawężająco, aby wyłączyć z kategorii „żywność[ci] [...] składając[ej] się z [...] wodorostów” żywność wytworzoną wyłącznie z takich wodorostów, które były dotychczas wykorzystywane we Wspólnocie do spożycia przez ludzi?
- 4) Czy żywność może zostać uznana za taką, o „któr[ej] już wiadomo, że [jest] bezpieczn[a] dla zdrowia” w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. e) rozporządzenia WE nr 258/97, jeśli doświadczenie w zakresie bezpieczeństwa tej żywności istnieje jedynie w regionach znajdujących się poza Europą (w niniejszym przypadku w Japonii)?
- 5) Czy żywność może zostać uznana za taką, o „któr[ej] już wiadomo, że [jest] bezpieczn[a] dla zdrowia” ze względu na to, że jest produkowana z wykorzystaniem składników, o których już wiadomo, że są bezpieczne dla zdrowia, za pomocą aktualnie wykorzystywanych technologii wytwórczych lub przetwórczych, jeśli dotychczasowe doświadczenie nie obejmuje kombinacji tych składników i tych technologii?